

între România și Republica Orientală a Uruguayului pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital

M.Of. nr. 665 din 30.10.2013

România și Republica Orientală a Uruguayului,

dorind să încheie o convenție pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital,

au convenit după cum urmează:

CAPITOLUL I

Scopul convenției

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe capital stabilite în numele unui stat contractant sau al subdiviziunilor politice, autorităților locale sau unităților administrativ-teritoriale ale acestuia, indiferent de modul în care acestea sunt percepute.

2. Sunt considerate impozite pe venit și pe capital toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total ori pe elementele de venit sau de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică convenția sunt, în special:

a) în România:

1. (i)
impozitul pe venit;
2. (ii)
impozitul pe profit;
3. (iii)
impozitul pe veniturile nerezidenților;

(denumite în continuare *impozit român*)

b) în Uruguay:

1. (i)
impozitul pe veniturile din afaceri;
2. (ii)
impozitul pe veniturile personale;
3. (iii)
impozitul pe veniturile nerezidenților;
4. (iv)
impozitul pe asistența de asigurări sociale; și

5. (v)
impozitul pe capital.

(denumite în continuare *impozit uruguayan*)

4. Convenția se aplică, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare care sunt stabilite după data semnării convenției, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale.

CAPITOLUL II

Definiții

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

- a) expresiile *un stat contractant* și *celălalt stat contractant* înseamnă România sau Uruguay, după cum cere contextul;
- b) termenul *România* înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării teritoriale, asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă și platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora România își exercită, în conformitate cu legislația sa și cu normele și principiile dreptului internațional, drepturile suverane și jurisdicția;
- c) termenul *Uruguay* înseamnă teritoriul Republicii Orientale a Uruguayului și atunci când este folosit în sens geografic înseamnă teritoriul asupra căruia se aplică legislația fiscală, inclusiv spațiul aerian, zonele maritime, aflate sub drepturi suverane sau jurisdicție uruguayană, în conformitate cu dreptul internațional și cu legislația națională;
- d) termenul *persoană* include o persoană fizică, o societate și orice altă asocieră de persoane;
- e) termenul *societate* înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca fiind o persoană juridică în scopul impozitării;
- f) termenul *întreprindere* se folosește în cazul desfășurării oricărei activități de afaceri;
- g) expresiile *întreprindere a unui stat contractant* și *întreprindere a celuiilalt stat contractant* înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuiilalt stat contractant;
- h) expresia *trafic internațional* înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau aeronavă exploatată de o întreprindere care își are sediul conducerii efective într-un stat contractant, cu excepția cazului când nava sau aeronava este exploatată numai între locuri din celălalt stat contractant;
- i) expresia *autoritate competentă* înseamnă:
1. (i)
în România, ministrul finanțelor publice sau reprezentantul său autorizat;
 2. (ii)
în Uruguay, ministrul economiei și finanțelor sau reprezentantul său autorizat;
- j) termenul *național* înseamnă:
1. (i)
în cazul României, orice persoană fizică având cetățenia României și orice persoană juridică, parteneriat sau asociație având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în România;
 2. (ii)
în cazul Uruguayului, orice persoană fizică având naționalitatea sau cetățenia Uruguayului și orice persoană juridică, parteneriat sau asociație având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în Uruguay;
- k) expresia *activitate de afaceri* include exercitarea unor servicii profesionale și a altor activități cu caracter independent.

2. În ceea ce privește aplicarea Convenției în orice moment de un stat contractant, orice termen care nu este definit în aceasta va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are la momentul respectiv în baza legislației acelu stat cu privire la impozitele pentru care se aplică Convenția, orice înțeles pe care îl are în baza legislației fiscale a acelu stat prevalând

asupra înțelesului pe care termenul îl are în alte legi ale aceluia stat.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia *rezident al unui stat contractant* înseamnă orice persoană care, în baza legislației aceluia stat, este supusă impozitării acolo datorită domiciliului său, rezidenței sale, locului său de conducere, locului său de înregistrare sau locului său de încorporare sau oricărui altui criteriu de natură similară și include, de asemenea, acel stat și orice subdiviziune politică, autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială a acestuia. Totuși, această expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acel stat numai pentru faptul că realizează venituri sau capital din surse situate în acel stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă aceasta dispune de o locuință permanentă în ambele state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care aceasta are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă aceasta nu dispune de o locuință permanentă în niciunul dintre state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă aceasta locuiește în mod obișnuit în ambele state sau în niciunul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a statului al cărui național este;

d) dacă aceasta este național al ambelor state sau a niciunui dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, atunci ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care se află locul conducerii sale efective.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia *sediu permanent* înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia „sediu permanent“ include, în special:

a) un loc de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o fabrică;

e) un atelier; și

f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Expresia „sediu permanent“ include, de asemenea:

a) un șantier de construcții, un proiect de construcții, de instalare sau de asamblare ori activitățile de supraveghere legate de acestea, dar numai atunci când asemenea șantier, proiect sau activități durează mai mult de nouă luni;

b) prestarea de servicii, inclusiv servicii de consultantță, de o întreprindere prin salariați sau alt personal angajat de întreprindere în acest scop, dar numai atunci când activitățile de această natură continuă (pentru același proiect sau pentru un proiect conex) într-un stat contractant pentru o perioadă sau perioade care însumează mai mult de șase luni în orice perioadă de douăsprezece luni.

4. Prin derogare de la prevederile anterioare ale acestui articol, expresia „sediu permanent“ se consideră că nu include:

a) folosirea de instalații numai în scopul depozitării sau expunerii de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării sau expunerii;

c) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

- d) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii care sunt expuse în cadrul unui târg comercial sau expoziții și care sunt vândute de întreprindere la închiderea unui astfel de târg sau expoziție;
- e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de produse sau mărfuri ori al colectării de informații pentru întreprindere;
- f) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul desfășurării pentru întreprindere a oricărei altei activități cu caracter pregător sau auxiliar;
- g) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație a activităților menționate în subparagrafele de la a) la f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri să rezulte din această combinație să aibă un caracter pregător sau auxiliar.

5. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană – alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică paragraful 6 – acționează în numele unei întreprinderi și are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, acea întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat în privința oricăror activități pe care persoana le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul când activitățile unei astfel de persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4 care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent în baza prevederilor aceluiași paragraf.

6. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai pentru faptul că aceasta desfășoară activitate de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca astfel de persoane să acționeze în cadrul activității lor de afaceri obișnuite.

7. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant sau care desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

CAPITOLUL III

Impozitarea veniturilor

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatarea forestieră) situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Expresia *proprietăți imobiliare* are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și în exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzul fructului proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea ori concesiunea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele și aeronavele nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietăților imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică de asemenea veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi dintr-un stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea desfășoară activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă aceluiași sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat

contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci i se atribuie în fiecare stat contractant acelui sediu permanent profiturile pe care acesta le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare, în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise ca deductibile cheltuielile ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile sediului permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte.

4. Niciun profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acel sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

5. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profiturile care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, dacă nu există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

6. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, atunci prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transport naval și aerian

1. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor sau aeronavelor sunt impozabile numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

2. Dacă locul conducerii efective a unei întreprinderi de transport naval se află la bordul unei nave, atunci acesta se consideră a fi situat în statul contractant în care se află portul de înregistrare a navei sau, dacă nu există un astfel de port, în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transport.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când

a) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celui alt stat contractant,

și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor comerciale sau financiare de condiții acceptate sau impuse care diferă de acelea ce ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci orice profituri care, fără aceste condiții, ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute de fapt din cauza acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impozitate în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi a acelui stat – și impozitează în consecință – profiturile asupra cărora o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impozitării în celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri. La efectuarea acestei modificări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și, dacă este cazul, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste dividende sunt de asemenea impozabile în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației aceluși stat, dar, dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 5% din suma brută a dividendelor, dacă beneficiarul efectiv este o societate (alta decât un parteneriat) care deține în mod direct cel puțin 25% din capitalul societății plătitoare de dividende;

b) 10% din suma brută a dividendelor în toate celelalte cazuri.

Prezentul paragraf nu afectează impozitarea societății cu privire la profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul *dividende* folosit în prezentul articol înseamnă venituri provenind din acțiuni, din părți miniere, din părți de fondator sau din alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași tratament fiscal ca și veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea ce le distribuie.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă printr-un sediu permanent situat acolo și deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent. În această situație se aplică prevederile **articolului 7**.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, celălalt stat nu poate percepe niciun impozit asupra dividendelor plătite de societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celuilalt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent situat în celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale societății, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime sau în parte profituri sau venituri provenind din celălalt stat.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste dobânzi sunt de asemenea impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației aceluși stat, dar, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10 la sută din suma brută a dobânzilor.

3. Prin derogare de la prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant sunt scutite de impozit în acel stat dacă sunt obținute și deținute efectiv de guvernul celuilalt stat contractant sau de o subdiviziune politică, autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială a acestuia sau de orice agenție sau unitate bancară ori instituție a aceluși guvern, subdiviziuni politice, autorități locale sau unități administrativ-teritoriale sau dacă creanțele unui rezident al celuilalt stat contractant sunt garantate, asigurate sau finanțate de o instituție financiară care este deținută în întregime de guvernul celuilalt stat contractant.

4. Termenul *dobânzi* folosit în prezentul articol înseamnă venituri din titluri de creanță de orice natură însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului și, în special, veniturile din titluri de stat și veniturile din titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea titluri sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile printr-un sediu permanent situat acolo și creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent. În această situație, se aplică prevederile **articolului 7**.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este rezident al aceluși stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi sunt suportate de un asemenea sediu permanent, atunci astfel de

dobânzi se consideră că provin din statul în care este situat sediul permanent.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la ultima sumă menționată. În această situație, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.
2. Totuși, aceste redevențe sunt de asemenea impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației acelu stat, dar, dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a redevențelor.
3. Termenul *redevențe* folosit în prezentul articol înseamnă plăți de orice fel primite pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice drept de autor asupra unei opere literare, artistice ori științifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de televiziune sau de radio, orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă sau procedeu secret ori pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza un echipament industrial, comercial sau științific ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.
4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele printr-un sediu permanent situat acolo și dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent. În această situație, se aplică prevederile [articolului 7](#).
5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este rezident al acelu stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent de care este legată obligația de a plăti redevențele și aceste redevențe sunt suportate de un asemenea sediu permanent, atunci astfel de redevențe se consideră că provin din statul în care este situat sediul permanent.
6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la ultima sumă menționată. În această situație, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare la care se face referire în [articolul 6](#) și situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.
2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere), sunt impozabile în celălalt stat.
3. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor sau aeronavelor exploatate în trafic internațional sau a proprietăților mobiliare necesare exploatării unor asemenea nave sau aeronave sunt impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.
4. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea de acțiuni a căror valoare este constituită în proporție

mai mare de 50 la sută, direct sau indirect, din proprietăți imobiliare situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

5. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1, 2, 3 și 4, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 14

Venituri din activități salariate

1. Sub rezerva prevederilor articolelor 15, 17 și 18, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salariată este desfășurată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel desfășurată, asemenea remunerații permise sunt impozabile în celălalt stat.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată desfășurată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat, dacă:

- a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de douăsprezece luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat; și
- b) remunerațiile sunt plătite de sau în numele unui angajator care nu este rezident al celui alt stat; și
- c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent pe care angajatorul îl are în celălalt stat.

3. Prin derogare de la prevederile anterioare ale acestui articol, remunerațiile obținute pentru o activitate salariată desfășurată la bordul unei nave sau aeronave exploatare în trafic internațional sunt impozabile în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 15

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

ARTICOLUL 16

Artiști și sportivi

1. Prin derogare de la prevederile articolelor 7 și 14, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant, în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune, ori ca interpret muzical sau ca sportiv, din activitățile lui personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant, sunt impozabile în celălalt stat.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv, în această calitate, nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, prin derogare de la prevederile articolelor 7 și 14, sunt impozabile în statul contractant în care sunt desfășurate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activitățile menționate la paragraful 1, în cadrul schimburilor culturale sau sportive aprobate de guvernele statelor contractante și care nu sunt desfășurate în scopul de a obține profituri, sunt scutite de impozit în statul contractant în care se desfășoară aceste activități.

ARTICOLUL 17

Pensii

Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al **articolului 18**, pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru activitatea salariată desfășurată în trecut sunt impozabile numai în acel stat.

ARTICOLUL 18

Funcții publice

1.

a) Salariile și alte remunerații similare plătite de un stat contractant sau de o subdiviziune politică, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru servicii prestate acelu stat sau acelei subdiviziuni, autorității sau unități sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși, asemenea salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este un rezident al acelu stat care:

1. (i)

este un național al acelu stat; sau

2. (ii)

nu a devenit un rezident al acelu stat numai în scopul prestării serviciilor.

2.

a) Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, pensiile și alte remunerații similare plătite de sau din fonduri create de un stat contractant sau de o subdiviziune politică, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelu stat sau acelei subdiviziuni, autorității sau unități sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși, asemenea pensii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă persoana fizică este un rezident și un național al acelu stat.

3. Prevederile articolelor 14, 15, 16 și 17 se aplică salariilor, pensiilor și altor remunerații similare plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant sau de o subdiviziune politică, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ARTICOLUL 19

Studenti și practicanți

Sumele pe care le primește pentru întreținere, educație sau pregătire un student sau un practicant care este sau a fost, imediat anterior venirii sale într-un stat contractant, un rezident al celuilalt stat contractant și care este prezent în primul stat menționat numai în scopul educației sau pregătirii sale, nu sunt impozabile în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse situate în afara acelu stat.

ARTICOLUL 20

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate în articolele precedente ale prezentei convenții sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietăți imobiliare așa cum sunt definite în paragraful 2 al [articolului 6](#), dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care sunt plătite veniturile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent. În această situație, se aplică prevederile [articolului 7](#).

CAPITOLUL IV

Impozitarea capitalului

ARTICOLUL 21

Capital

1. Capitalul reprezentat de proprietăți imobiliare la care se face referire în [articolul 6](#), deținute de un rezident al unui stat contractant și situate în celălalt stat contractant, este impozabil în celălalt stat.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant este impozabil în celălalt stat.

3. Capitalul reprezentat de nave și aeronave exploatare în trafic internațional și de proprietăți mobiliare necesare exploatării unor asemenea nave și aeronave este impozabil numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat.

CAPITOLUL V

Metode de eliminare a dublei impuneri

ARTICOLUL 22

Eliminarea dublei impuneri

S-a convenit ca dubla impunere să fie evitată după cum urmează:

1. În cazul României:

Când un rezident al României obține venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile acestei convenții, sunt impozitate în Uruguay, România va acorda:

a) ca o deducere din impozitul pe venitul acelu rezident, o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în Uruguay;

b) ca o deducere din impozitul pe capitalul acelu rezident, o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în Uruguay.

Totuși, această deducere nu va putea depăși în niciun caz cea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă, după caz, venitului sau capitalului care poate fi impozitat în Uruguay.

2. În cazul Uruguayului:

a) Rezenții Uruguayului care obțin venituri care au fost supuse impozitării în România, în conformitate cu legislația română și în baza prevederilor prezentei convenții, pot deduce impozitul astfel plătit din orice impozit uruguayan plătit în legătură cu aceleași venituri, sub rezerva prevederilor aplicabile din legislația Uruguayului. Același lucru se aplică, de asemenea, pentru capitalul care a fost supus impozitării în România, în conformitate cu legislația română și în baza prevederilor prezentei convenții; impozitul pe capital astfel plătit poate fi dedus din orice impozit uruguayan plătit în legătură cu același capital, sub rezerva prevederilor aplicabile din legislația Uruguayului. Totuși, această deducere nu va putea depăși cea parte a impozitului uruguayan pe venit sau pe capital, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată;

b) Când, în conformitate cu orice prevedere a convenției, venitul obținut sau capitalul deținut de un rezident al Uruguayului este scutit de impozit în România, Uruguayul poate, cu toate acestea, să ia în considerare venitul sau capitalul scutit la calcularea sumei impozitului pe restul de venit sau de capital al acelu rezident.

CAPITOLUL VI

Prevederi speciale

ARTICOLUL 23

Nediscriminarea

1. Naționali unu stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant niciunei impozitări sau obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile conexe la care sunt sau pot fi supuși naționali celuilalt stat aflați în aceeași situație, mai ales în ceea ce privește rezidența. Prin derogare de la prevederile **articolului 1**, această prevedere se aplică de asemenea persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Impozitarea unu sediu permanent pe care o întreprindere a unu stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în celălalt stat decât impozitarea stabilită întreprinderilor celuilalt stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant vreo deducere personală, înlesnire sau reducere în ceea ce privește impozitarea, pe considerente legate de statutul civil sau de responsabilitățile familiale, pe care le acordă rezidenților săi.

3. Cu excepția cazului când se aplică prevederile paragrafului 1 al **articolului 9**, paragrafului 7 al **articolului 11** sau ale paragrafului 6 al **articolului 12**, dobânzile, redevențele și alte plăți efectuate de o întreprindere a unu stat contractant unu rezident al celuilalt stat

contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celuilalt stat contractant vor fi deductibile, în vederea determinării capitalului impozabil al unei astfel de întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat în mod direct sau indirect de unul sau de mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant menționat niciunei impozitări sau obligații legate de aceasta care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile conexe la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

5. Prevederile acestui articol se aplică numai impozitelor care fac obiectul prezentei convenții.

ARTICOLUL 24

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante rezultă sau va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acelor state, să prezinte cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al **articolului 23** aceluși stat contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în trei ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impozitare care nu este în conformitate cu prevederile convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu convenția. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării convenției. De asemenea, acestea se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, inclusiv în cadrul unei comisii mixte, formată din acestea sau din reprezentanții lor, în scopul realizării unei înțelegeri în sensul paragrafelor precedente.

ARTICOLUL 25

Schimbul de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor schimba astfel de informații care se consideră că sunt relevante pentru aplicarea prevederilor prezentei convenții sau pentru administrarea ori implementarea legislațiilor interne privitoare la impozitele de orice fel și natură percepute în numele statelor contractante sau al subdiviziunilor politice, autorităților locale sau unităților administrativ-teritoriale ale acestora, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară convenției. Schimbul de informații nu este limitat de articolele 1 și 2.

2. Orice informație primită în baza paragrafului 1 de un stat contractant va fi tratată ca fiind secretă în același mod ca informația obținută în baza legislației interne a aceluși stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea, urmărirea sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul paragrafului 1 sau cu supravegherea acțiunilor menționate anterior. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în astfel de scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu vor fi interpretate în niciun caz ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a aceluși sau a celuilalt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute în baza legislației sau în cadrul practicii administrative obișnuite a aceluși sau a celuilalt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional ori un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

4. Dacă un stat contractant solicită informații în conformitate cu acest articol, celălalt stat contractant va utiliza măsurile sale de culegere a informațiilor pentru a obține informațiile solicitate, chiar dacă celălalt stat nu are nevoie de astfel de informații pentru scopurile sale fiscale. Obligația prevăzută în propoziția anterioară este supusă limitărilor prevăzute de paragraful 3, însă aceste limitări nu vor fi interpretate în niciun caz ca permițând unui stat contractant să refuze furnizarea de informații doar pentru faptul că acesta nu are niciun interes național față de informațiile respective.

5. Prevederile paragrafului 3 nu vor fi interpretate în niciun caz ca permițând unui stat contractant să refuze furnizarea de informații doar pentru faptul că informațiile sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară, de un împuternicit sau de o persoană care acționează ca agent sau în calitate fiduciară sau pentru că acestea se referă la drepturile de proprietate deținute în cadrul unei persoane.

ARTICOLUL 26

Asistența în colectarea impozitelor

1. Statele contractante își vor acorda reciproc asistență în colectarea creanțelor fiscale. Această asistență nu este limitată de articolele 1 și 2. Autoritățile competente ale statelor contractante pot stabili de comun acord modul de aplicare a acestui articol.

2. Expresia *creanță fiscală* folosită în prezentul articol înseamnă o sumă datorată în legătură cu impozite de orice fel și natură percepute în numele statelor contractante sau al subdiviziunilor politice, autorităților locale sau unităților administrativ-teritoriale ale acestora, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prezentei Convenții sau oricărui alt instrument la care sunt parte statele contractante, precum și dobânzile, penalitățile administrative și cheltuielile de colectare sau de conservare legate de o astfel de sumă.

3. Când o creanță fiscală a unui stat contractant are titlu executoriu în baza legislației aceluia stat și este datorată de o persoană care nu poate la momentul respectiv să împiedice colectarea sa în baza legislației aceluia stat, acea creanță fiscală va fi acceptată în scopul colectării, la solicitarea autorității competente a aceluia stat, de către autoritatea competentă a celuiilalt stat contractant. Creanța fiscală respectivă va fi colectată de către celălalt stat în conformitate cu prevederile legislației sale aplicabile în cazul executării și colectării propriilor sale impozite, ca și când creanța fiscală ar fi o creanță fiscală a celuiilalt stat.

4. Când o creanță fiscală a unui stat contractant este o creanță în legătură cu care acel stat poate să ia măsuri de conservare, în baza legislației sale, în vederea asigurării colectării acesteia, acea creanță fiscală va fi acceptată în scopul luării măsurilor de conservare, la solicitarea autorității competente a aceluia stat, de către autoritatea competentă a celuiilalt stat contractant. Celălalt stat va lua măsurile de conservare cu privire la creanța fiscală respectivă în conformitate cu prevederile legislației sale, ca și când creanța fiscală ar fi o creanță fiscală a celuiilalt stat, chiar dacă la momentul când aceste măsuri sunt aplicate creanța fiscală nu are titlu executoriu în primul stat menționat sau este datorată de o persoană care are dreptul să împiedice colectarea sa.

5. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 3 și 4, o creanță fiscală acceptată de un stat contractant în scopul paragrafului 3 sau 4 nu va fi supusă în acel stat termenului de prescripție sau acordării oricărei priorități aplicabile unei creanțe fiscale în baza legislației aceluia stat pe considerente legate de natura acesteia. În plus, o creanță fiscală acceptată de un stat contractant în scopul paragrafului 3 sau 4 nu va avea în acel stat nicio prioritate aplicabilă acelei creanțe fiscale în baza legislației celuiilalt stat contractant.

6. Procedurile legate de existența, valabilitatea sau suma unei creanțe fiscale a unui stat contractant nu vor fi aduse în atenția instanțelor judecătorești sau a organelor administrative ale celuiilalt stat contractant.

7. Când, în orice moment după ce a fost făcută o solicitare de către un stat contractant în baza paragrafului 3 sau 4 și înainte ca celălalt stat contractant să colecteze și să transmită respectiva creanță fiscală primului stat menționat, respectiva creanță fiscală încetează să fie:

a) în cazul unei solicitări făcute în baza paragrafului 3, o creanță fiscală a primului stat menționat care are titlu executoriu în baza legislației aceluia stat și este datorată de o persoană care nu poate, la momentul respectiv, să împiedice colectarea sa în baza legislației aceluia stat; sau

b) în cazul unei solicitări făcute în baza paragrafului 4, o creanță fiscală a primului stat menționat în legătură cu care acel stat poate să ia măsuri de conservare, în baza legislației sale, în vederea asigurării colectării acesteia, autoritatea competentă a primului stat menționat va informa cu promptitudine autoritatea competentă a celuiilalt stat în legătură cu acest fapt și, în funcție de opțiunea celuiilalt stat, primul stat menționat fie își va suspenda, fie își va retrage solicitarea.

8. Prevederile acestui articol nu vor fi interpretate în niciun caz ca impunând unui stat contractant obligația:

- a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a aceluși sau a celuilalt stat contractant;
- b) de a lua măsuri care ar fi contrare ordinii publice;
- c) să asigure asistență în cazul în care celălalt stat contractant nu a luat toate măsurile rezonabile de colectare sau de conservare, după caz, disponibile în baza legislației sau a practicii administrative a acestuia;
- d) să asigure asistență în acele cazuri în care povara administrativă pentru acel stat este în mod evident disproporționată în raport cu beneficiul ce va fi obținut de celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 27

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu afectează privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în baza regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

CAPITOLUL VII

Prevederi finale

ARTICOLUL 28

Intrarea în vigoare

1. Statele contractante se vor informa reciproc, pe cale diplomatică, cu privire la îndeplinirea procedurilor legale interne necesare intrării în vigoare a convenției.
2. Convenția va intra în vigoare în a treizecea zi de la data ultimei notificări la care se face referire în paragraful 1. Prevederile convenției vor produce efecte:
 - a) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă, pentru sumele datorate sau plătite în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic care urmează anului în care prezenta convenție a intrat în vigoare; și
 - b) în ceea ce privește celelalte impozite, pentru perioadele fiscale care încep în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic care urmează anului în care prezenta convenție a intrat în vigoare.
3. Prin derogare de la prevederile paragrafului 2, **articolul 25** va produce efecte:
 - a) pentru aspectele fiscale penale, de la data intrării sale în vigoare; și
 - b) pentru toate celelalte aspecte:
 1. (i)
în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic care urmează anului în care prezenta convenție a intrat în vigoare, dar numai în legătură cu perioadele fiscale care încep în sau după acea dată;
 2. (ii)
la data intrării sale în vigoare, atunci când nu există perioade fiscale.

ARTICOLUL 29

Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare pe o perioadă nedeterminată. Fiecare stat contractant poate denunța Convenția după cinci ani de la data intrării sale în vigoare prin transmiterea către celălalt stat contractant, pe cale diplomatică, a unei notificări scrise. Convenția își va înceta valabilitatea la șase luni de la primirea notificării scrise. Totuși, aceasta va continua să producă efecte:

- a) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă, pentru sumele datorate sau plătite în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic care urmează anului în care Convenția își încetează valabilitatea; și
- b) în ceea ce privește celelalte impozite, pentru perioadele fiscale care încep în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic care urmează anului în care Convenția își încetează valabilitatea.

Drept pentru care, subsemnații, autorizați în bună și convenită formă, au semnat prezenta convenție.

Semnată la București, la 14 septembrie 2012, în două exemplare originale, în limbile română, spaniolă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru România,

Florin Georgescu,

viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice

Pentru Republica Orientală a Uruguayului,

Roberto Kreimerman,

ministrul industriei, energiei și mineritului